

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΙΖ΄.

AELIANI

DE

NATURA ANIMALIUM

LIBRI XVII. 1724

CUM ANIMADVERSIONIBUS

CONRADI GESNERI, et DANIELIS WILHELMI TRILLERI:

CURANTE

ABRAHAMO GRONOVIO,

Qui et suas Adnotationes adjecit.

PARS I.

Juxta Exemplar Londin.

BASILEÆ,

Apud JOH. LUDOV. BRANDMULLERUM.

Anno M DCC L.

964

AELIANI DE NAT. ANIMAL.

C A P. XLIII.

De Pantheris Cariae et Lyciae.

PANTHERA in Caria et Lycia non est iracunda, neque sal-
tu admodum valet; corpus ei oblongum, et quanquam ha-
stilibus et lanceis vulneretur, resistit tamen, nec facile concedit
ferro, juxta illud Homeri:

Quae, quamvis ferro fuerit transfixa, repugnat.

C A P. XLIV.

De Rhinocerote, et quemadmodum pugnat contra Elephantum.

RHINOCEROTIS figuram nimis frivolum esset describere;
quum permulti ex Graecis et Romanis, qui illum viderunt,
ejus formam plane sciant; at enim vim illius et naturam actionum
non alienum est exponere. Quod in summa nare cornu ge-
rit, cuius mucro acutus existit, ex eo nomen traxit; neque ip-
sum illud de robore concedit ferro. Quod quidem ipsum, cum
est contra elephantum pugnaturus, saxis exacuit et limat: ce-
tera non ei paria cum elephanto, utpote qui procerissimus est, et
fortissimus; cornu igitur cuspidato elephanti crura subiens alvum
discerpit, et lacerat; isque, effuso sanguine, decumbit. Pugna
autem eorum est de pastionibus, multosque elephantos ita periisse
evenit. At si alvum non praeoccuparit rhinoceros, sed inter hunc
conatum ab elephanto praeveniatur, illius promuscide appre-
hensus attrahitur, ac retinetur, et dentibus ceu securibus conscin-
ditur. Tamen si enim ejus pellis ea existat firmitate, ut aegre ja-
culo penetrari queat; tamen tam violentus est elephanti impetus,
ut eam trajiciat.

C A P.

Ε Ι Β. ΧVII. C A P. XLIII, XLIV.

965

Κ Ε Φ. μγ'.

Περὶ Παρθάλεων καρικῶν τε καὶ Λυκιακῶν.

Παρθάλις Καρική καὶ Λυκιακή ἓκ ἔστι μὲν θυμική, ἐδὲ οἷα σφόδρα ἀλτική εἶναι, τὸ σῶμα δὲ μακρὰ τιτρωσκομένη δὲ καὶ δόρασι καὶ αἰχμαῖς ἀντίτυπός ἐστι, καὶ ἔραδίως τῷ σιδήρῳ ἔκκε, τῆτο δὴ τὸ Ὀμηρικὸν δόρασ'.

Ἢ ῥά γε καὶ περὶ δόρι πεπαρμένη ἔκ ἀπολήγει.

Κ Ε Φ. μδ'.

Περὶ ῤινοκέρωτος, καὶ ὡς ἀγωνίζεται πρὸς Ἐλέφαντα.

ῤινοκέρωτος εἶδος γράφειν τρισέωλόν ἐστιν, ἴσασι γὰρ καὶ Ἐλλήνων πολλοὶ καὶ Ῥωμαίων οἱ τετραμῆνοι τὰ δὲ ἴδια αὐτῷ κατὰ τὸν βίον εἰπεῖν καὶ χειρόν ἐστιν. Ἐπ' ἄκρας τῆς ῤινοσ τοῦ κέρατος φέρεται, ἐνθέν τοι κέκληται καὶ ἔστι μὲν ὄξύτατον ἐπ' ἄκρας, σιδήρῳ δὲ τὸ καρτερόν αὐτῷ προσείκασται. Ταῖς πέτοσις γε μὴν αὐτὸ παρατρέπων, ἔτα ἐπίβησει ἐλέφαντι ἐμῶσε ἰών τὰ δὲ ἄλλα ἔκ ὧν ἀξιόμαχος, διὰ τε τὸ ἐκείνου ὕψος, καὶ τὴν ῥώμην τὴν τῷ θηρὸς τὴν τοσαύτην ὑπείσιν ἔν αὐτῷ τὰ σκέλη καὶ τὴν ἰσχυρὴν ὑποτέμνει τε, καὶ ὑποκρίζει τῷ κέρατι ὃ δὲ ἔμετὰ μικρὸν ἐκσύντος οἱ τῷ αἵματι καταλιπταίνε. Μάχη δὲ ῤινοκέρωτος πρὸς ἐλέφαντα ὑπὲρ τῆς νομῆς ἐστι, καὶ πολλοὶς ἐλέφασιν ἐντυχεῖν ἐστι τεχνῶσι τῆτον τὸν τρόπον. Ἄν δὲ μὴ φθάσῃ ὁ ῤινοκέρωτος ἠνάσας τῆτο, ἀλλὰ ὑποτοσέχων πῶς ὑποπεσόντος πιεσθῆ, περιβαλλόμενος τὴν προβοσκίδα καὶ κατέχει, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔλκει, ἐμπίπλων τοῖς κέρασι κατακόπτει ὡς πελέκυσιν. Εἰ γὰρ καὶ φορτικὸν ὁ ῤινοκέρωτος ἔχει στερεάν, καὶ δυσδιακόνιστον, ἀλλ' ἡ ἴδια τῷ ἐμπίπλωτος μάλα καρτερὰ.

H h h h h h

Κ Ε Φ.

C A P. XLV.

De Tauris Aethiopicis, et quemadmodum capiuntur.

TAURI Aethiopici, qui carnivori nominantur, animalium ferocissimi sunt; et si cum Graecorum bobus conferantur, duplam habent magnitudinem, ac velocitate corporis excellunt: tum rufis pilis vestiuntur, tum caecis sunt oculis, idque magis quam leones. Et alias quemadmodum aures, sic cornua mobilia habent; at in pugna ea ita exserunt, ut, postquam prae ira erecta sunt, flecti nequeant. Ejus etiam tergora tanto robore sunt, ut nullis neque spiculis, neque telis penetrari possint; inhorrescens enim taurus cutis rigore ferrum elidit. In equorum et boum armenta, et pecorum greges, et feras omnes invadunt. Itaque pastores, ad tuendum suum pecus occultas foveas in magnam altitudinem depressas machinantes, moliuntur eis insidias. Hi cum inciderunt, atroci animi excandescenzia suffocantur. Judicatur autem apud Troglodytas jure praestantissimum hoc animal; ut quod viribus praeditum sit leonis, velocitate equi, robore tauri, et ferro sit impenetrabile.

C A P. XLVI.

De Gallinaceo genere, cujus meminit Mnaseas.

MNASEAS in libro De Europa scribit esse templum quoddam Herculis et uxoris ejus, quam ceu Junonis filiam poetae celebrant. In hujus templi consecro cicures aves multas nutriri ait, nempe gallos et gallinas. Compascuntur autem, et gregatim

L I B. XVII. C A P. XLV, XLVI.

967

Κ Ε Φ. μέ.

Περὶ ταύρων Αἰθιοπικῶν , καὶ ὅπως θηρῶνται.

ΑΓριώτατον δὲ ἄρα ἦσαν τῶν ζῴων οἱ τῶν Αἰθιοπικῶν ταῦροι , καὶ καλέμενοι σαρκοφάγοι καὶ εἰσι μὲν τὸ μέγεθος τοῖς παρα τοῖς Ἑλλήσι διπλάσις , ὠκιστοὶ δὲ τὸ τάχος· εἰσι πυρρότοιχες , γλαυκαὶ τὰς ὀφθαλμούς , καὶ ὑπὲρ τὰς λέοντας ἔτις. τὰ κέρατα δὲ τὴν μὲν ἄλλην χρείον κινῶσιν , ὡς καὶ τὰ ὠτα· ἐν δὲ ταῖς μάχαις σπεύδουσιν αὐτὰ , καὶ ἀνατίσασαιτες αὐτὰς ἰσχυρῶς εἴτα ἐμάχονται , τὰ δὲ ἐκλίνονται ὑπὸ τῆ Συμῆ ἀνεστῶτα , φύσει γὰρ μὴ Δία θαυμαστῆ. ἄπειραι δὲ εἰσι καὶ λέγκαις καὶ βέλαι παντὶ , ὁ γὰρ τοι σιόηρος καὶ εἰσσύεται ὁ γὰρ ταῦρος Φοῖβος ἐκβάλλει αὐτὸν μάτην προσπεσόντα. ἐπιτίεται δὲ καὶ ἵππων ἀγέλαις , καὶ πείμαται , καὶ θηρίων ἄλλων. οἱ τοίνυν νεμεῖς ἐπαρκεῖν ταῖς ἑαυτῶν ἀγέλαις θελόμενοι , τὰ φρεσ αὐταῖς κρυπτὰς ἐργάζονται θαλασσίας , καὶ ταύταις αὐτὰς ἐλλοχῶσιν. οἱ δὲ ἔταν ἐμπέσωσιν , ὑπὸ τῆ Συμῆ ἀποπνίγονται. κέκοιται δὲ παρὰ τοῖς Τρωγλοῦταις δικαίως αἰτιον τῆτο τὸ ζῶον· ἔχει μὲν γὰρ λέοντας τὴν ἀλλήν , τὴν δὲ ὠκύτερα ἔπασσιν , ῥώμην ταύρου , σιόηρος δὲ κρείττερον ἐστὶ.

Κ Ε Φ. μς'.

Περὶ Ἀλεκτρούων τε καὶ Ἀλεκτροίδων , ὧν μέμνηται Μνασείας.

ΛΕγει ὁ Μνασείας ἐν τῇ Εὐρώπῃ Διὸς , Ἰσρακλέος ἱερῶν εἶναι καὶ τῆς τῆτο γαμετῆς , ἣν ἄλλοισιν οἱ παρῆται τῆς Ἥρας θυγατέρα. οὐκὲν ἐν τῷ τῆ νεῶ περιέσλω τίσασσας ἑοικίας πολλὰς τρέφονται φησι , καὶ τῆτο δὲ εἶναι ἀλεκτρούνας τε καὶ ἀλεκτροίδας τῆσσο τὰς ἑοικίας. Νέμονται δὲ , καὶ συναγέλλονται

Hhhhhh 2

ζοιταί